

Sygn. akt V U 265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzanna Rogowska

Protokolant: Danuta Onopiuk

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania W. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 18 lutego 2013 roku

Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy W. G. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 12 stycznia 2013r.

II. Ustala, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt V U 265/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił W. G. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego powołując się na przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. G. (1). Argumentował, iż spełnia niezbędne przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ umowa o pracę na podstawie której był zatrudniony uległa rozwiązaniu z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Organ rentowy domagał się oddalenia odwołania. Podnosił, iż skarżący nie spełnia przesłanek określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, bowiem rozwiązanie z wnioskodawcą stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących pracodawcy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych – prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która: do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Natomiast ust. 3 art. 2 stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wnioskodawca legitymuje się okresem ubezpieczeniowym w wymiarze 40 lat, 6 miesięcy i 14 dni.

Z zaświadczenia wydanego przez Powiatowy Urząd Pracy w S. z dnia 10 stycznia 2013r. wynika, iż wnioskodawca jest zarejestrowany jako bezrobotny od 02 lipca 2012r. Pobierał zasiłek od 10 lipca 2012r. do 09 stycznia 2013r. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez nieuzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Powyższe ustalenia między stronami są bezsporne.

Kwestię sporną stanowi przyczyna rozwiązania stosunku pracy łączącego wnioskodawcę z pracodawcą (...) Spółka z o.o. w S..

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie W. G. (1) został zatrudniony w (...) na podstawie umowy o pracę od 18.04.2011r. do 30.04.2014r. jako pracownik stolarni i transportu w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dnia 14 czerwca 2012r. pracodawca wypowiedział W. G. (1) umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, iż wyłączną przyczyną wypowiedzenia skarżącemu umowy o pracę były zmiany organizacyjne wprowadzone w zakładzie pracy.

Świadek W. D. – właściciel Spółki (...) – zeznał, iż przyczyną wypowiedzenia wnioskodawcy umowy o pracę była konieczność zmniejszenia obsady produkcyjnej do realizacji planów. W spornym okresie zatrudnienie w firmie uległo zmniejszeniu. Pozostali zwolnieni pracownicy dostali wypowiedzenia z tych samych przyczyn co odwołujący.

Świadek W. G. (2) i R. L., którzy również otrzymali wypowiedzenia zeznali, iż w ostatnim okresie w zakładzie było mało pracy.

W. G. (1) słuchany w charakterze strony zeznał, iż przyczyną wypowiedzenia mu umowy o pracę była sytuacja ekonomiczna Spółki. Nastąpiły zmiany organizacyjne polegające między innymi na wprowadzeniu jednozmianowego czasu pracy.

Z wykazów złożonych przez pracodawcę wnioskodawcy wynika, iż w okresie od 01.01.2012r. do 01.08.2012r. w Spółce (...) nastąpiło zmniejszenie zatrudnienia spowodowane koniecznością dostosowania wielkości zatrudnienia do planowanych produkcji i sprzedaży.

Sąd dał wiarę zarówno zeznaniom wnioskodawcy jak i świadków, bowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach urzędu pracy w art. 2 ust. 1 pkt 29b stanowi, iż za rozwiązanie umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy należy rozumieć rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych.

Jak wynika z poczynionych w niniejszym postępowaniu ustaleń przyczyną wypowiedzenia między innymi wnioskodawcy umowy o pracę była likwidacja stanowisk pracy podyktowana zmianami organizacyjnymi procesu produkcyjnego.

Dlatego też Sąd uznał, iż rozwiązanie stosunku pracy z W. G. (1) nastąpiło w sposób określony w wyżej cytowanym art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Dlatego uznając, iż wnioskodawca spełnia wszystkie niezbędne przewidziane prawem przesłanki Sąd przyznał mu prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 12 stycznia 2013r.

Orzeczono na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd uznał, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.